

Ingezonden

Communicatie

Hans van Sprang, (NLJ 23-04-1999)

Een automobilist komt bij een benzinepomp, zo'n ouderwetse met bediening. Terwijl de tank wordt gevuld, kijkt de pompbediende naar binnen en ziet op de achterbank drie pinguins zitten, keurig op een rijtje. Nadat de pompbediende even met de ogen heeft geknipperd, vraagt zij de automobilist: 'Hoe komen die pinguins bij u achter in de auto?'. De automobilist lacht en zegt: 'Die zaten vanochtend al achterin toen ik de auto uit de garage reed; ik weet ook niet wat ik ermee moet'. 'Ik zou ermee naar een dierentuin gaan', zegt de pompbediende. De automobilist vindt dat een prima idee en even later verdwijnt de auto uit het zicht. De volgende ochtend komt dezelfde auto weer bij de pomp. Bij het tanken kijkt de pompbediende door de ruit en ziet de drie pinguins, nu met ieder een zonnebril op. 'Maar bent u dan niet met ze naar de dierentuin geweest?' vraagt ze. 'Zeker wel', zegt de automobilist, 'en ze hadden het er zo naar hun zin dat ik besloten heb ze vandaag mee te nemen naar het strand'.

Het is een wat ouder verhaal, uit een land waar dierenparken op een benzinetank afstand liggen. Het is wel heel mooi. Het laat zien wat de kracht van creativiteit is, maar ook dat zelfs bij goed luisteren niet iedereen altijd hetzelfde hoort. En dan gaat het niet eens om een emotioneel beladen zaak. 'Directeur Rijksmuseum verkoopt Rembrandt (of naar keuze Mondriaan)'; als kop in de Telegraaf, en 'er dreigt ontslag voor de directeur'. Het: 'Philips verkoopt lichttoren', zoals in het Eindhovens Dagblad te lezen was, leidde tot een storm van volkswoede en verontwaardiging rond dit gebouw. Maar wat vooral opviel, is de moeite die het daarna kostte om uit te leggen dat het niet de bedoeling was dat GE of OSRAM zijn lampen gingen testen in die toren en dat het ook nooit de bedoeling geweest was de toren echt te laten verdwijnen. Er is op dat moment iets ontstaan dat ik een 'dolle discussie' zou willen noemen (verwijzend naar de 'dolle toren' bij het schaken).

Het gekke is dat voorafgaand aan zo'n dolle discussie de Rembrandt of Mondriaan misschien door niemand mooi werd gevonden en dat er veel mensen mogelijk klaagden over die 'vreselijk lelijke lichttoren'. Totdat het object dreigde te verdwijnen en daarmee een symboolfunctie kreeg: 'Als je hieraan komt, kom je aan ons cultureel erfgoed'. Vanaf dat moment onttrekt de discussie zich aan het rationele niveau, komt op het emotionele vlak terecht en neemt daarmee de kans toe dat de inhoud van wat er gezegd wordt, niet zo wordt uitgelegd als de spreker bedoelde. Twee van dat soort incidenten leverden Eindhoven een 'Philips Technology Campus' op, zou je gekscherend kunnen zeggen.

Dit stuk ging natuurlijk de hele tijd al over die campus en met name over de nu opkomende discussie rond de Boerderij. Die discussie begint alle trekjes te vertonen van een dolle discussie. Terwijl het eigenlijk heel simpel is. Kijk naar de tekeningen. Als Nat.Lab.-bewoner zie je een vol terrein en krijgt je het gevoel: al het eigene van het lab verdwijnt. Dat kan toch niet. We moeten daarvan iets behouden. Zo wordt een boerderij een symbool. Hoe meer druk op dat symbool, hoe meer het Nat.Lab. als gevoel onder druk staat en mensen zich rond het symbool verenigen.

De campus moet een omgeving' worden waarin werk en leven dicht bij elkaar staan, Dat is het uitgangspunt van alle betrokkenen. Als de discussie daarover zou gaan en de emotionele argumenten dusdanig vertaald worden dat iedereen zich hier thuis zal blijven voelen, is er veel meer te bereiken dan met een loopgravenoorlog rond een boerderij, Ondertussen ga ik met mijn pinguins naar het Land van Ooit.